

beschikking

RECHTBANK LIMBURG

Burgerlijk recht

Zittingsplaats Maastricht

AFSCH

zaaknummer: C1031178000 / HA RK 13-10

Beschikking van 22 mei 2013

in de zaak van

[VERZOEKSTER],
wonende te Kerkrade,
verzoekster,
advocaat mr. M.G.M. Reinaerts te Kerkrade;

tegen:
[VERZEKERAAR]
[ZIEKENHUIS], gevestigd te
belanghebbenden,
advocaat mr. M.J.J. de Ridder te Utrecht.

1. Het verloop van *de* procedure

Op 23 januari 2013 is door de rechtbank een verzoekschrift ex artikel 1019w Rv met bijlagen ontvangen van verzoekster, verder te noemen: "[VERZOEKSTER]". De rechtbank heeft daarop een datum voor de mondelinge behandeling van het verzoekschrift bepaald.

Bij de rechtbank is op 12 april 2013 een verweerschrift met bijlagen binnengekomen van verweerders, verder afzonderlijk te noemen: "[ZIEKENHUIS]" en "[VERZEKERAAR]".

Op 18 april 2013 heeft de mondelinge behandeling van het verzoekschrift plaatsgevonden.

Vervolgens heeft de rechtbank de uitspraak van de beschikking bepaald op heden.

2. Het geschil

2.1. Onder meer aan een bezoekverslag van 28 augustus 2012 dat is opgemaakt door [SCHADEREGELAAR], expert personenschade van [VERZEKERAAR], en welk verslag als productie is gevoegd bij het inleidende verzoekschrift, ontleent de rechtbank de volgende feiten.

In het door [ZIEKENHUIS] _ geëxploiteerde ziekenhuis zijn door [ARTS], plastisch-chirurg in het [ZIEKENHUIS] _ , in april 2005 in verband met hypoplasie bij [VERZOEKSTER] aan beide zijden borstimplantaten geplaatst van het merk Poly Implant Prothese (verder ook te noemen: "PIP").

2.3. In 2009 heeft [VERZOEKSTER] zich, voor het eerst na het inbrengen van de implanta-
ten, gemeld bij [ARTS]. [VERZOEKSTER] kampte met klachten van vermoeidheid, steken in beide borsten, als ook knobbeltjes in de linker oksel. [ARTS] gaf aan dat er naar zijn mening sprake was van kapselvorming en dat [VERZOEKSTER] zich daar op zich geen zorgen over hoefde te maken. Wel stelde hij voor nieuwe implantaten te plaatsen.

2.4. Op 18 januari 2011 heeft [VERZOEKSTER] [ARTS] opnieuw geconsulteerd met dezelfde klachten. Wederom gaf [ARTS] aan dat het mogelijk was om de implantaten te verwijderen en nieuwe te plaatsen, doch ook dat in dit geval de kosten voor eigen rekening van [VERZOEKSTER] zouden komen.

2.5. Begin 2012 werd in de media veel aandacht besteed aan de problematiek rondom de PIP-implantaten. Gealarmeerd door die media-aandacht heeft [VERZOEKSTER] zelf contact opgenomen met het [ZIEKENHUIS] ziekenhuis met de vraag of ook bij haar implantaten van het merk PIP waren geplaatst. Nu die vraag bevestigend werd beantwoord, maar zij daarna niets meer van het ziekenhuis heeft vernomen, heeft [VERZOEKSTER] vervolgens zelf weer contact opgenomen met ziekenhuis en een afspraak gemaakt bij [ARTS].

2.6. In april 2012 zijn de borstimplantaten in datzelfde ziekenhuis verwijderd en zijn nieuwe borstimplantaten van een ander merk ingebracht. Zes weken na deze operatie vond de eerste controle plaats, bij [ARTS], en pas toen zou [ARTS] hebben gezegd dat de linker prothese bij het uitnemen was kapotgesprongen.

2.7. De zorgen en verwerking van de problematiek rondom de verwijderde implantaten hebben volgens [VERZOEKSTER] tot psychische klachten geleid. In januari 2012 heeft zij zich, naar zij stelt, onder behandeling gesteld van een psycholoog.

28. [VERZOEKSTER] stelt in haar verzoekschrift dat (chirurgen werkzaam bij) [ZIEKENHUIS] _ vffir 19 april 2010, toen de Inspectie voor de Gezondheidszorg het gebruik van borstprothesen van het merk PIP heeft verboden, reeds op de hoogte was (waren) of had (hadden) kunnen zijn van de gebreken aan deze prothesen. Volgens [VERZOEKSTER] had de Amerikaanse gezondheidsdienst FDA in 2000 al gewaarschuwd voor de bedoelde prothesen.

29. [VERZOEKSTER] stelt zich op het standpunt dat [ZIEKENHUIS] _ primair op grond van het bepaalde in artikel 6:77 BW risico-aansprakelijk en subsidiair op grond van het bepaalde in artikel 6:74 BW aansprakelijk is voor de gebruikte, maar volgens [VERZOEKSTER], ongeschikte prothesen. De onderzoeksresultaten van de Amerikaanse FDA in de jaren

2000 en 2001 en van de Franse inspectiedienst uit het jaar 2003 en volgende jaren, hadden de volgens [VERZOEKSTER] de betrokken chirurgen waakzamer moeten maken.

2.10. De rechtbank begrijpt dat [VERZOEKSTER] stelt dat [ARTS] zich niet als een goed hulpverlener heeft gedragen. Indien [ARTS] op de hoogte zou zijn geweest, dan wel op de hoogte had moeten zijn van de verhoogde kans op scheuren van de implantaten van het merk PIP en van de afwijkende siliconenvulling daarvan, dan heeft hij zich niet als een goed hulpverlener gedragen door desondanks die implantaten in te brengen. Droeg [ARTS] kennis van de verhoogde kans op scheuren van de implantaten en van de afwijkende siliconenvulling daarvan, maar heeft hij [VERZOEKSTER] daarover niet geïnformeerd, dan is er volgens [VERZOEKSTER] sprake van een schending van de informatieplicht en is evenzeer sprake van een tekortkoming van de hulpverlener.

2.11.[VERZOEKSTER] stelt dat zij voor een bedrag van E 6.618,-- aan buitengerechtelijke kosten heeft moeten maken, waarvan bij wege van voorschot reeds E 500,-- door [VERZEKERAAR] is betaald. Dat bedrag moet worden verhoogd met de kosten van de medisch adviseur van [VERZOEKSTER], ten bedrage van E 238,—. De kosten ten slotte in verband met de onderhavige procedure worden door [VERZOEKSTER] begroot op E 3.860,50 inclusief btw.

2.12.Op grond van het vorenstaande verzoekt [VERZOEKSTER] dat de rechtbank:

- a) voor recht verklaart dat de aansprakelijkheid van [ZIEKENHUIS] _
genoegzaam blijkt uit de thans voorhanden zijnde bewijsmiddelen, alle in onderling verband en samenhang bezien, en dat nadere bewijsvoering in een bodemprocedure geen enkel belang dient;
- b) voor recht verklaart dat de gezondheidsklachten van [VERZOEKSTER], zoals gesteld door haar medisch adviseur in de rapportage van 5 juni 2012 in causaal verband staan met de cosmetisch-medische ingrepen met PEP-implantaten;
- c) de schadebegroting ontleent aan de bezoekerapportage van 28 augustus 2012 van mr. [SCHADEREGELAAR] (namens [VERZEKERAAR]) en de schadeposten nader concretiseert conform de tabellen van de Letselschaderaad ter zake vergoeding huishoudelijke hulp, bijdrage gebrek zelfwerkzaamheid in en rondom de woning etc. Het smartengeld bepaalt op E 10.000,—, te verhogen met de wettelijke rente vanaf 19 april 2010, subsidiair vanaf de datum van het inleidende verzoekschrift van 21 januari 2013;
- d) de buitengerechtelijke kosten verhoogt met medische verschotten, te bepalen op E 6.356,— all-in;
- e) de kosten als bedoeld in artikel 1019aa Rv begroot op E 3.860,50 + E 274,— (verschuldigd griffierecht), derhalve op €4.134,50 in totaal.

2.13. Het verzoek wordt gemotiveerd betwist. Op stellingen van partijen zal de rechtbank, voor zover relevant, hierna ingaan.

3. De beoordeling

3.1. Bij de beoordeling van het onderhavige verzoek stelt de rechtbank het volgende voorop. De in artikel 1019w e.v. Rv geregelde deelgeschilprocedure is bedoeld om het buitengerechtelijke traject te versterken. De deelgeschilprocedure biedt zowel de persoon die schade lijdt door dood of letsel, als degene die daarvoor aansprakelijk wordt gehouden, de mogelijkheid in de buitengerechtelijke onderhandelingsfase de rechter te adiëren. De bij de afhandeling van de letsel- en overlijdensschade betrokken partijen krijgen hiermee een extra instrument ter doorbreking van een impasse in de buitengerechtelijke onderhandelingen. De deelgeschilprocedure kan worden gevoerd over een geschil omtrent of in verband met een deel van hetgeen tussen partijen rechtens geldt ter zake van aansprakelijkheid voor schade door dood of letsel in gevallen dat de beëindiging van dat geschil kan bijdragen aan de totstandkoming van een vaststellingsovereenkomst over de vordering zoals die zou zijn ingesteld indien de zaak ten principale aanhangig zou zijn gemaakt. De rechterlijke uitspraak moet partijen in staat stellen om de buitengerechtelijke onderhandelingen weer op te pakken en mogelijk definitief af te ronden. Zie voor dit alles de memorie van toelichting (kamerstukken 112007/08, 31518, nr. 3).

3.2. Voorts is van belang dat ook de aansprakelijkheidsvraag in een deelgeschil aan de orde kan worden [gesteld. Net](#) als bij andere deelgeschillen zal de rechter zich dan moeten afvragen of de bijdrage van de verzochte beslissing aan de mogelijke totstandkoming van een vaststellingsovereenkomst zodanig is dat dit opweegt tegen de kosten en het tijdsverloop van de procedure. Deelgeschillen waarvan te verwachten is dat de beantwoording daarvan kostbaar is en veel tijd in beslag zullen nemen, bijvoorbeeld omdat uitvoerige bewijsvoering en deskundigenbedachten nodig zullen zijn, zullen zich minder snel lenen voor behandeling in een deelgeschilprocedure. Zie voor dit alles de memorie van toelichting (kamerstukken 112007/08, 31518, nr. 3).

3.3. Ten slotte is naar het oordeel van de rechtbank van belang dat niet is uitgesloten dat meerdere deelgeschillen tegelijkertijd ter beslissing worden voorgelegd.

3.4. Naar het oordeel van de rechtbank mag dit er echter niet toe leiden dat in wezen een gehete bodemzaak aan de rechter ter beslissing in een deelgeschil wordt voorgelegd.

3.5. Blijkens het petitum van het verzoekschrift en de onderbouwing daarvan wordt verzocht de aansprakelijkheid van [ZIEKENHUIS] _ en [VERZEKERAAR] vast te stellen, evenals de causaliteit tussen de beweerdelijke tekortkoming(en) en de schade alsmede de omvang van de schade. In wezen komt dat er dus op neer dat [VERZOEKSTER] een bodemzaak aanhangig heeft gemaakt waarin alle geschillen tussen partijen worden beslecht, en niet een geschil dat door rechterlijke tussenkomst moet worden beslecht om partijen in staat te stellen hun onderhandelingen over andere geschilpunten voort te zetten.

3.6. Voorts is er geen sprake van een deelgeschil, omdat er geen sprake is van gestokte onderhandelingen, die door een beslissing in de onderhavige zaak op gang kunnen worden getrokken. Niet gebleken is immers dat er tussen partijen al onderhandelingen hebben plaatsgevonden. Het hogergemelde bezoekverslag is geen verslaglegging van onderhandelingen tussen partijen, maar is een door [VERZEKERAAR] opgesteld verslag, bedoeld om zoveel mogelijk feiten vast te leggen, opdat de herinnering daaraan niet door het verstrijken van de tijd verloren gaat.

3.7. Ten slotte zijn de vermeende schuld van [ZIEKENHUIS] _, het causaal verband tussen de schuld en de beweerdelijke schade, als ook de schade zelf, niet, dan wel zo weinig (feitelijk) onderbouwd, dat op zijn minst een uitvoerig onderzoek zou moeten worden uitgevoerd naar deze aspecten, welk onderzoek een omvangrijke tijdsbesteding zou vergen en daarmee de perken van een deelgeschilprocedure ver te buiten gaat.

3.8. Uit het vorenstaande volgt dat het verzoek geen deelgeschil is en dus moet worden afgewezen.

3.9. Ten aanzien van de verzochte vergoeding van de buitengerechtelijke kosten en de kosten van de onderhavige procedure overweegt de rechtbank het volgende.

3.10. Uit het vorenstaande volgt dat het volstrekt onterecht is geweest de onderhavige zaak als deelgeschilprocedure aanhangig te maken. Dat betekent dat de door [VERZOEKSTER] geclaimde buitengerechtelijke en gerechtelijke kosten moeten worden afgewezen.

3.11. Ten aanzien van de kosten van [ZIEKENHUIS] _ en [VERZEKERAAR] overweegt de rechtbank het volgende. Volgens de memorie van toelichting blijven de kosten van een verzekeraar en de beweerdelijke aansprakelijke partij in beginsel voor hun eigen risico, ook indien zij in het deelgeschil in het gelijk worden gesteld. Dit vindt zijn rechtvaardiging in het feit dat de deelgeschilprocedure een voorziening beoogt te bieden in de buitengerechtelijke onderhandelingsfase. In die fase krijgt de verzekeraar— behoudens een zelfstandige onrechtmatige daad of wanprestatie door de benadeelde zelfjgens haar— deze kosten nooit vergoed. Dit is slechts anders indien het onrechtmatig was om een deelgeschilprocedure tegen de verzekeraar in te stellen.

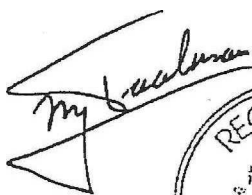
3.12. Weliswaar was het aanhangig maken van het onderhavige deelgeschil volstrekt onterecht, maar dat betekent niet dat dat aanhangig maken als onrechtmatige daad van [VERZOEKSTER] jgens [ZIEKENHUIS] _ en [VERZEKERAAR] kan worden gekwalificeerd.

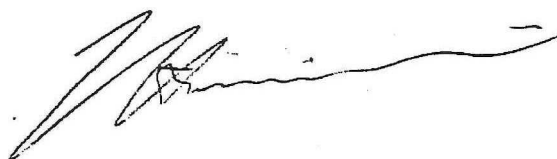
4. De beslissing

De rechtbank:

wijst het verzochte af.

Deze beschikking is gegeven door mr..I.F.W. Huinen, rechter, en in het openbaar uitgesproken.

VOOR REPRODUCTIE
 De Griffier,
